

Шановні працівники сільського господарства!

Щиро вітаю вас із професійним святом! Дякую вам за відданість нелегкій селянській праці, за любов до землі, за прагнення зробити свій особистий внесок у добробут нашої області. Сільське господарство для Чернігівщини — одна з найважливіших галузей економіки, яка потребує уваги. Саме від вашого ставлення до справи цілком залежить не лише продовольча безпека нашого аграрного регіону, а й розв'язання проблеми відродження українського села.

Тож нехай ваші зусилля завжди увінчуються гарними врожайми, а ваша праця буде гідно оцінена! Миру, міцного здоров'я та щастя вам і вашим родинам! Зі святом!

З повагою — народний депутат України Валерій ДАВИДЕНКО

Шановні працівники сільського господарства Чернігівщини!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди вашого професійного свята!

Відзначення Дня працівників сільського господарства — це визнання державою звитяжної хліборобської праці на благо України, це хвала мозолястим рукам селян, які знають справжню ціну хліба!

Аграрний сектор економіки тому й називається базовим, що складає основу життя держави та добробуту її громадян, забезпечує стабільність і впевненість у майбутньому.

Нам відомо, як нелегко сьогодні працювати на землі. І лише завдяки вашій наполегливій праці та умілому господарюванню досягнення в аграрному секторі останніх років стають загальноновизначними.

Попереду у нас складні завдання, і лише спільними зусиллями, єдністю та згуртованістю ми зможемо максимально зміцнити потужності сільського господарства, ми міцно поставимо на ноги українського виробника-аграрія і зробимо його господарем на власній землі.

Нехай і надалі колосяться щедрими врожайми ваші ниви, обходять стороною стихії, здоров'я міцніє, а трудові успіхи примножуються!

Удень професійного свята бажаю вам прихильної долі і конкурентних цін, миру та злагоди в кожному домі!

З повагою — Віктор КИЯНОВСЬКИЙ, голова Чернігівської обласної партійної організації Аграрної партії України

Лист автору

Днями із Черкас нам надійшла приємна звістка: талановитого українського поета, прозаїка, драматурга, публіциста, автора понад 100 романів, що перекладені багатьма мовами світу, члена Національної спілки письменників України, заслуженого діяча мистецтв України **Сергія Носаня** висунуто на здобуття Національної премії України імені Тараса Шевченка за його роман «**Міражі істини, або Шлях до Едему**». Привітали його, а він похвалився нам листом, якого з цього приводу отримав від побратима по перу, уже лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, видатного прозаїка, великого сина України (за неї відсидів за ґратами 25 років) **Василя Захарченка**.

«Дорогий Сергію Луковичу! Твоя нова книжка «Міражі істини, або Шлях до Едему» — це неоціненний збройовий подарунок для нас, для України, для її духовності. Подарунок, повний дійових, атакуючих думок, емоцій, любові і болю, болю за долю України, за людину (Шевченкове «будьте люде!»), за буття світу.

Читаючи і книгу першу «Вигнанці», і книгу другу «Вибір», я відчув оборонну, рятівну силу твого чесно-го, правдивого, полум'яного слова-воїна, слова-борця.

Ось чому, я вважаю, наше суспільство зобов'язане для свого ж добра на такі книги звертати особливу увагу, зокрема подбати про двотомник Сергія Носаня, якнайширше його тиражуючи, гідно оцінивши його симоненківськи мобілізуючу енергію слова віршованих монологів, притчових повістей, новел, поетичних драм, закличної публіцистики. Подивіться, як біблійний зміст драми «Вигнанці» накладається на сьогодишню драматичне буття України, в якій ми, корінна нація українці, все більше стаємо вигнанцями: російський агресор витісняє нас із південних територій.

Також і назва книги другої «Вибір» звучить не менш притчово. Ми ж ще й досі навіть не почали будівництва української національної держави, бо як ми «вибираємо» своїх очільників?

Ось газета «Слово Просвіти» подає національний склад сучасної Верховної Ради. виявляється, що у ній законотворить лише 22% українців... І це при тому, що українці становлять 77,8% населення України! Що ж це є, як не виштовхування, вигнання нас, українців, з України!

Отже воно, містке мистецьке явище — притчоповість, яке на емоційному рівні пояснює нам наше життя і мобілізує нас до оборонної національної боротьби.

Вважаю, що книга-двотомник Сергія Носаня «Міражі істини, або Шлях до Едему» як явище в літературі заслуговує на висунення її на здобуття найвищого мистецького звання — Національної премії України імені Тараса Шевченка.

Василь ЗАХАРЧЕНКО, письменник

«СІВЕРЯНСЬКОМУ ЛІТОПІСУ» — 20!

Своє двадцятиріччя 4 листопада відзначав чи не найцікавіший та найпопулярніший в Україні науковий журнал «Сіверянський літопис», що з 1995 року видається в Чернігові.

З цієї нагоди у читальній залі **Обласної універсальної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка** зібралися історики, вчені, письменники і журналісти. Ведучою свята була завідувачка відділу краєзнавства бібліотеки ім. В.Г.Короленка **Ірина Каганова**.

— «Сіверянський літопис» починався на голому ентузіазмі, — розповідає **шеф-редактор журналу, талановитий журналіст, краєзнавець та історик Сергій Павленко**. — Наш край багатий на історичні події й архівні матеріали. В Україні дуже мало спеціалізованих історичних журналів. «Сіверянський літопис» єдиний виходить 6 разів на рік. Для нас було приємно несподіванкою, коли у **1998 році ВАК** (Вища атестаційна комісія. — Авт.) України визнала його науковим журналом з питань філології та історії, що дало авторитет журналу. Зараз його передплачують провідні бібліотеки не лише України, а й

світу. Зокрема «Сіверянський літопис» добре знаний в Америці та Великобританії.

За 20 років існування «Сіверянського літопису» вийшло **2840 авторських статей**, 18 тисяч друкованих сторінок наукових текстів. Завдяки цьому журналу вдалося зібрати **20 томів історії Чернігівщини**. Такого результату не можна було б досягти без злагоди та кропіткої роботи редколегії і всього колективу «Сіверянського літопису». Їхніми зусиллями журнал виходив навіть за відсутності фінансування. Особливість та унікальність «Сіверянського літопису» в тому, що на його сторінках друкуються статті не лише маститих істориків, а й учених-початківців, публікуються історичні джерела, які висвітлюють історію Чернігівщини, що вписується не лише в загальноукраїнський, а й у світовий контекст.

— Взв'язавшись за видання «Сіверянського літопису», **Сергій Павленко** тримає цю справу вже два

Зліва направо: Олександр Коваленко, Сергій Павленко, Ірина Каганова і доктор історичних наук, професор, перший проректор ЧНПУ ім. Т.Г.Шевченка, головний редактор «Сіверянського літопису» Володимир Дятлов

десятиліття. Цим журналом він займається за покликом душі, — говорить **заступник головного редактора журналу, директор Навчально-наукового інституту історії, етнології та правознавства імені О. М. Лазаревського Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка, кандидат історичних наук, професор Олександр Коваленко**. — «Сіверянський літопис» завжди буде ціка-

вим для тих, хто вивчає і шанує історію нашого краю та всієї України.

Отож вітаємо «Сіверянський літопис» із 20-річчям, а принагідно і **Сергія Павленка з його 60-річчям**, яке він відзначив у вересні. До речі, **Сергій Олегович** очолював «Гарт» у **1987-1991 роках**, коли той ще був «комсомольським».

Наталія ФЕДОСЕНКО.
Фото автора

Чернігівщина серед рекордсменів за врожаєм

Збирання врожаю зерна в Чернігівській області триває: станом на початок листопада обмолочено 81% площі і зібрано 2 мільйони 660 тисяч тонн зерна, причому показник урожайності — 49 центнерів з гектара — один із найвищих в Україні.

Найбільший вал зерна — в **Бобровицькому** (350 тисяч тонн), **Прилуцькому** (329 тисяч тонн) і **Бахмацькому** (233 тисячі тонн) районах. Найвища ж урожайність у **Прилуцькому** — 67,6 центнера з гектара, **Бобровицькому** — 67 ц/га, **Бахмацькому** і **Варвинському** районах — по 58 ц/га.

Усього цього року планують зібрати **3 мільйони 375 тисяч тонн зерна** (прогнозована урожайність — 50,4 ц/га).

Чернігівщина посідає **друге місце в країні з вирощування озимого жита**. До речі, в області його вже посіяно 100%, а пшениці — 97%.

У нас і **врожай картоплі** один з найвищих в Україні — **187 ц/га** (це на 26 центнерів більше від середньоукраїнського показника).

Наталія ФЕДОСЕНКО

У лотерею завжди хтось виграє, і завтра це можете бути ви!

(Продовження. Початок на стор. 1)

А невдовзі **Геннадія Тетерю** судили за борги у **2,5 мільйона гривень**. Де поділися усі його виграні гроші, так ніхто і не дізнався. Чоловік почав брати в борг у всіх своїх знайомих. Здогадуєтесь для чого? Так-так, щоб купити нові лотерейні білети. Врешті-решт, коли люди почали вимагати повернення грошей, він облив себе ацетоном і підпалив. Щоправда, зробив це скоріше показово — у парку на виду у людей, які і загасили вогонь.

На щастя, наших передплатників такі крайнощі не стосуються. Великих грошей «Гарт» не пропонує, зате завжди має для своїх постійних читачів чимало приємних і корисних призів. Їм варто лише взяти участь у нашому постійному конкурсі передплатників — надіслати на адресу редакції «Гарту» копію свого передплатного купона на перше півріччя або на весь 2016 рік і... чекати на виграш. Не довго. Може й кілька днів. Адже розіграші у нас щотижневі. Переможниця останнього розіграшу — **65-річна Віра Козельська із Черниша Чернігівського району**. Вона могла навіть вибрати собі приз — зимову синтепонову ковдру чи набір із трьох каструл. Обидва приза ми привезли до неї додому. Обрала Віра Іванівна другий.

— І те, і те — речі потрібні, проте каструлі мені більше до душі, — усміхнулася. А потім розповіла: — «Гарт» я передплачую давно. Поки працювала дояркою у колгоспі, часу на читання газет залишалось мало. Але все одно вашу газету продивлялася — брала у дітей (у Віри Іванівни їх двоє — **45-річний син Юрій та 39-річна дочка Надя**. — Авт.). А вже коли вийшла на пенсію, передплатила і собі. Читаю від першої до останньої сторінки. Навіть не знаю, що подобається більше. І новини, й історії із життя, і корисні поради — все читаю з великим задоволенням. А у вашому конкурсі беру участь щороку. І мені щастило! **Років із 10 тому виграла у вас фірмову гартівську чашку**. Правда, сама до редакції по призу не їздила — забрала його дочка (вона живе у Чернігові). Тепер знатиму — ваш розіграш точно не «підробка», раз уже вдруге стаю переможцем.

Знайшлася хазайка і теплий ковдрі — **мешканка Рогівки Новгород-Сіверського району Олена Шамрицька**, з чим ми її і вітаємо! Тож фразу американського бізнесмена ми по праву можемо по-гартівськи переробити ось так: «У лотерею завжди хтось виграє, і завтра це можете бути ви!»

Катерина ДРОЗДОВА,
с. Черниш Чернігівського району